

מסורת הש"ס

פג א ב תי פיי תהל
 שמחות הלכה ד ועין
 נהשגות ונח"מ סמג עשין
 פט עוש"ע ח"מ סי' שו
 סעיף ג:

[illegible]

שלישית תספקא לרי"א חס נרץ להתרות בו בכל פעם או שמא קמי
תבירי וימיני מפרש להכי נקט מרי וימיני לאשמועינן שאם יש
בשנופרא שניה דמיין מאטפריין לאקור דקמא קמא צנלה דוקא
בשני הפק דרעיתין אבל בעמלא בלאים נאכרין בתמאית (ו)לא
תמרינן כל פורחא כשהוא גדל מתבטל והא דאמר צפ' בתרא דע"ז
תקמא בעל תפרס ר"מ בדפסוקי פסוקי אבל אם מעבר בלא הפקא חס
דאמר דאמר בתמא (שם דף פ: וסג) שמואל צביד לבגתיה מקו
צנלה הפקא וכן בפרש הורד מן היקק (שם דף פ:) גבי צל שפקא
תקמא קמא צביל לפי שגדל בלא הפקא ורבי יוחנן גופיה דאקמא דר
דגידולי הימר מעלין את האיסור ור"י בן רבינו מאיר פירש בתוספתא
תקמא קמא כמו בין נקר דהסם לא שייך למימר הכי אבל קשה דאמר ב
המייספלם אלא חס קמא קמא צביל וי"ל דפרס במי פירות אחר דהה
מי פירות דפסולין דאורייתא בדמעט צפק כרמי הדס (חולין דף
דאורייתא וי"ל בדוחא דע"ז דמייספלי מדאורייתא מחס על מחס
הוא טכור אי רובא מיא עינא סלקא להו השקה ואי רובא
לעגלוב ד פיתו אבל לקדירה לא דלאא מין את מיני ועיור אלמא חס
תמרינן קמא קמא צביל וי"ל דהסם חומרה דאין שחמרינו גבי טומא
מטומאה דאמרינן צפק כרמי הדס (חולין דף פ:) וסג) חס אמרו
בטומאה וימר ואין ראיה משמעא בתרייתא דנדה (דף עא: וסג) דמי
להלקב לו וימר ומהא דאמר צפ' כרמי הדס (חולין דף פ:) וסג) ובפרקי
(א) דמיתא דס בו כער וקאמר צביל' לא שנו אלא כשפלו מסי' למוך
דמיא שפיר דהסם גבי דס הייט טעמא דכיון שנדה שוב אין לה
בששחטותין יש דיחוי וכן מוכח צפק כרמי הדס (חולין דף פ:) וסג) דע"ז
דיחוי אלא מנות מכלל לענין דס הי עטמא משום דיחוי ואין להקסא
דחולין ולא הפסיק העלמות דע שפלה אחרת לא תעלה ולא א'
וצענו אחר אין ק' קאה שנפלה כסן מחיירין ולא שייך חסא רסא
אלא תמיילא ועוסק כל שעה לגדור אע"פ שחסיקין תמאית מותר דס
דמיא שפיר דהסם גבי דס הייט טעמא דכיון שנדה שוב אין לה

תוס' ד"ה חרב וכו' א"ר
קנים הוא כבוד דוקא.
ק"ל לה דברייהו מוסיפין
מכרם ונ"מ מה שכתב
הרמב"ם וקנסו שונג אטו
היה וא"כ י"ל דקנס כפי
הר"ם דמקיים כללים לא
היה דלורייא ויהא
דמסקן גפסו י"ל כבוד
היה תוס' לא הקדמו
דקייאם אהיה דהמסקן
נלמה) אלא) כהא דנתיישב
שפאנע ד"ר כשהא וא"כ
קשה כ"ל ויהי דמקיים
קשה קושי תוס' ד"ה
מתיישב כ"ס ד"ל דמטה
דסבירא דמקיים דמקיים
גם שגור:

הגהות הגר"א
 [א] תוס' ד"ה אם ט' ט"ז
 מניח קרי שנה (יתר על
 הנראה) תל"מ (וק' מסקו
 רש"י):

א) רש"י ד"ה הרי זה
קדש וכו' ומתאים ובאן
ס"ו. ע"ן רש"י וסוס'
במולין דף גט ע"ד ד"ה לא
במאה ובשנת דף קמז
ע"א בתוס' ד"ה שנמלה
ודוע היטב;